

[Socialministeren.]

derne havde fået en fremgang på ca. 10 pct. Vi ved, at de skal betale skatter, og vi måtte derfor skønmæssigt anslå, hvor meget af deres indkomst der ville gå til skat. De pensionister, der ikke har anden indtægt end folkepensionen, betaler derimod ikke skat; vi måtte derfor skønne, at en forbedring på ca. 7 pct. var rigtig for denne gruppe — og det er det, det lovforslag, som folketinget skal stemme om i dag, går ud på. Vi har altså netop fulgt den anviste fremgangs-måde; men det ærede medlem hr. Chr. Madsen synes altså ikke, det er nok, og derfor sætter han sig til at beregne et eller andet tal, som — måske nok til hans egen overraskelse — ville medføre en udgift på 250 mill. kr. Dette forslag kan jeg ikke anbefale. Vi er indstillet på at forbedre vilkårene for pensionisterne, efterhånden som de almindelige økonomiske vilkår tillader det; men det ærede medlems forslag kan jeg som sagt ikke anbefale.

Det ærede medlem hr. Chr. Madsen har ved første behandling og nu igen henvist til, at det, hans parti sigter mod, er socialministerens egne tanker i folkeforsikringskommissionen i sin tid — altså mit forslag. Herom vil jeg gerne sige, at det er rigtigt, at vi sigtede mod en pensionsindkomst på $\frac{2}{3}$, dog ikke af lønindkomsten, som det ærede medlem siger, men af bruttoindkomsten for hele befolkningen. Vi forudsatte endvidere, at der skulle være fuld skattebetaling også af disse indkomster. Tager man nu i betragtning, at vi senere har gennemført skattefrihed for alderspensionister, må man da hurtigt kunne finde ud af, at der skal ske en tilsvarende korrektion af $\frac{2}{3}$ -reglen. Men dertil kommer en anden ting, som det ærede medlem enten ikke læser eller ikke ønsker at læse, og det er, at meningen var, at man gradvis, i løbet af 30 år, skulle nå frem til dette $\frac{2}{3}$ -forhold. Det ærede medlem vil nu have det gennemført inden. Jeg tror, det ærede medlem skal tage sin vurdering op til ny behandling.

Jeg finder det ikke rimeligt, at det ærede medlem hr. Chr. Madsen siger, at han betvivler rigtigheden af de oplysninger, som udvalget har fået om omkostningerne ved hans egne forslag, når han et øjeblik efter henviser til den gule betænkning om udgifterne ved folkepensionen. Det er nemlig

den samme mand, der har beregnet begge dele. Disse tal er rigtige nok. Fejlen er — forekommer det mig, — at det ærede medlem hr. Chr. Madsen arbejder med et antal af 200 000 folkepensionister, men der er 365 000; han regner heller ikke invalidepensionisterne med, og dem har vi 65 000 af. Tallene kommer straks til at se lidt anderledes ud, når man faktisk regner med det, der står i den gule betænkning, som det ærede medlem selv henviste til.

Jeg har så en kort bemærkning til det ærede medlem hr. Iver Poulsen, der meget indtrængende talte selvpensionisternes sag. Det ærede medlem mente, at det nok ville være forkert at gå over til en form for statspension, for det ville skade opsparingsviljen. Jeg tror ikke, tiden er inde til at gå ind i en principiel diskussion. Men mener det ærede medlem virkelig, at vi skulle ophæve retten til folkepension for selvpensionisterne? Eller mener det ærede medlem ikke, at vi skal bevare selvpensionisternes mulighed for og ret til selvopsparing samtidig med retten til folkepension? Det ærede medlem er klar over, at det nok kunne skurre lidt, når han talte om, at vi nu på grund af disse forhold skulle til at sætte bremsen i for købekraftudviklingen. Det ærede medlem skyndte sig så at sige, at folketingsmændenes lønninger måske så ikke burde have været forhøjet. Men kan det ærede medlem da ikke se, at et ægtepar i København med en årlig indtægt på 6 000 kr. nok er det alleruheldigste tilfælde, man kan nævne, når der tales om at sætte købekraftbremsen i? Jeg vil gerne opfordre det ærede medlem til lidt mere opfindsomhed, for et sådant eksempel er lidt for hårdt.

Til det ærede medlem hr. Skræppenborg-Nielsen skal jeg kun sige, at der var mange interessante betragtninger i hans indlæg, men det ærede medlem sagde jo selv, at de problemer fik vi lejlighed til at se på senere. Jeg vil bare sige, at jeg tror, det ærede medlem skulle tænke på et par sådan strejf-mæssige problemer. Det ærede medlems forslag var jo stillet op i punkter, bl. a. skulle al offentlig pension afskaffes; det ærede medlem skyndte sig at føje til: for nyan-tagne. Hvad er nu det for noget? Er det, fordi det er et sårbart problem for dem, der er i tjeneste, eller er der andre særlige grunde til, at man foreslår noget sådant?